

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนำมัตแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ ที่มีต่อการลดพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแกดำวิทยาคาร กิ่ง อ.แกดำ จ.มหาสารคาม จำนวน 10 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 5 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรียนวิชาภาษาไทยซึ่งสอนโดยอาจารย์คนเดียวกัน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคคลที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย เสนอชื่อว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียน และมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในระยะ สัปดาห์พฤติกรรมมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนช่วง เวลาที่สังเกตพฤติกรรมแต่ละครั้ง นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีความคิดไม่มีเหตุผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยและยอมรับว่าตนเองมีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนและต้องการแก้ไขปรับปรุงตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมแบบช่วง เวลา
2. เครื่องเล่น เทป พร้อมทั้งหูฟังสำหรับ 2 คน ซึ่งมีสายต่อกับเครื่องเล่น เทปเครื่องเดียวกัน
3. เทปบันทึกสัญญาณการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมแบบช่วง เวลา โดยบันทึกเสียงสัญญาณเพื่อให้สังเกตพฤติกรรมช่วงละ 20 วินาที และหยุดพักเพื่อบันทึกผลการสังเกตช่วงละ 10 วินาที
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียน

5. **แบบฟอร์มการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดของนักเรียนที่มีต่อการวิชาภาษาไทย**

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระยะก่อนการทดลอง** ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ดำเนินการดังนี้

- 1.1 ผู้ช่วยวิจัย 2 คน ผูกการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที จนกระทั่งได้ค่าความเที่ยงของการสังเกตสูงกว่า 80 %
- 1.2 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียน
- 1.3 คัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนจากการเสนอชื่อของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยและจากการสังเกตพฤติกรรมไว้ 15 คน
- 1.4 สัมภาษณ์นักเรียนทั้ง 15 คน เกี่ยวกับความคิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
- 1.5 วิเคราะห์ความคิดของนักเรียนจากการตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีความคิดไม่มีเหตุผล เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 1.6 คัดเลือกนักเรียนที่มีความคิดไม่มีเหตุผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทย 10 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 5 คน

2. **ระยะการทดลอง** ใช้เวลา 11 สัปดาห์ การทดลองเป็นการทดลองแบบ ABF

แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะคือ

- A เป็นระยะ เส้นฐานพฤติกรรม
- B เป็นระยะที่ให้การบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์
- F เป็นระยะติดตามผล

2.1 **ระยะ เส้นฐานพฤติกรรม** สังเกตและบันทึกพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

2.2 ระยะที่ให้การบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ นักเรียนกลุ่มทดลอง
 พบผู้วิจัย เพื่อทำการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 30
 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ติดต่อกัน ผู้สังเกตพฤติกรรมทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมไม่เอาใจใส่
 การเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม 6 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

2.3 ระยะติดตามผล สังเกตและบันทึกพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียน
 เป็นการติดตามผล ในสัปดาห์ที่ 2 หลังจากยุติการให้การบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

3. การวิเคราะห์

3.1 ทหาความเที่ยงของการสังเกต จากข้อมูลที่มีผู้สังเกตพฤติกรรมได้บันทึกไว้
 โดยใช้สูตร Kappa คือ

$$K = \frac{P_o - P_c}{1 - P_c}$$

นำข้อมูลที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .60 ขึ้นไป มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของจำนวนช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การ
 เรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง เพื่อนำมาวิเคราะห์
 ความแตกต่างทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย และหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมไม่เอาใจใส่
 การเรียนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำเสนอข้อมูลเป็นกราฟเส้นตรง

3.3 วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้การทดสอบค่าที่ซึ่งทดสอบใน

2 ลักษณะคือ

3.3.1 ใช้การทดสอบค่าที่ โดยใช้สูตร t independent
 เพื่อทดสอบความแตกต่างในระยะต่าง ๆ ของการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

3.3.2 ใช้การทดสอบค่าที่ โดยใช้สูตร t dependent เพื่อทดสอบ
 ความแตกต่างในกลุ่มทดลองระหว่างระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

ผลการวิจัย

ผลการทดลองปรากฏว่า ระดับพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนในระยะที่ให้การบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์และระยะที่ติดตามผลของกลุ่มทดลองต่ำกว่าระยะ เสร็จฐานพฤติกรรมที่ .01 แต่ระหว่างระยะติดตามผลและระยะที่ให้การบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนในระยะที่ให้การบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ .01 และในทำนองเดียวกันในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ .01 จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นผลของการบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมไม่เอาใจใส่การเรียนในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองและระดับการลดของพฤติกรรมดังกล่าวคงอยู่จนถึงระยะติดตามผล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาถึงการนำ เทคนิควิธีการปรับพฤติกรรมมาใช้ในการปรับพฤติกรรมอื่น ๆ โดยยึดหลักการบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ของฮิลลิส เช่น การควบคุมตนเอง การเลียนแบบ การเล่นบทบาทสมมุติ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาถึงผลของการบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อการลดหรือ เพิ่มพฤติกรรมอื่น ๆ โดยให้การบำบัดแบบกลุ่ม
3. ควรมีการจัดโปรแกรมง่าย ๆ ที่สามารถนำไปใช้สอนหรือฝึกให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผลได้อย่างถูกต้อง เพราะ เป็นวิธีการที่ประหยัดและการฝึกแต่ละครั้งทำได้ในเวลาอันสั้น
4. ควรมีการศึกษาถึงผลของการบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ เปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรม โดยการจัดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ให้การบำบัดแบบพิจารณา เหตุผลและอารมณ์ กลุ่มที่ 2 ได้สับการเดือน เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 3 พูดยุติเรื่องทั่ว ๆ ไป และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องพบกับผู้ทำการบำบัด